

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

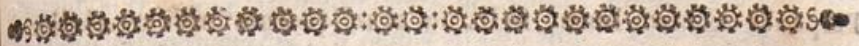
Augustæ Vindellicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio LVII. B. Virgo & Mater Dolorosa assiduâ virtutum
exercitatione singulare nobis præbuit specimen temporis bene locandi.
Emblema. Ferrum super incudem locatum malleo tunditur cum lemmate:

...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO LVII.

B. Virgo & Mater Dolorosa assiduâ virtutum exerci-
tatione singulare nobis præbuit specimen temporis
optimè locandi.

Dum calet.

Ergo dum tempus habemus, operemur bonum.
Gal. 6. 10.

REcetè Mellifluus: Nihil, inquit, pretiosus tempore, sed S. Bernb. in
eben nihil hodie vilius astinatur: Transerunt dies salutis, *declamat.*
& nemo recogitat, nemo sibi non reditura momenta periisse *post med. fol. 274.*
cansatur. Considera solem, quomodo spatio unius ho-
ræ quadrantis centum viginti miliarium millia juxta
sententiam Philosophorum & Astronomorum in suo cursu conficiat.
Mater Dolorosa. M m m Per-

CON.

Perpende ordinem lunæ, stellarum ac reliquorum orbium cœlestium, quomodo semper currant, ac per gyrum revolvantur, & si aliquando quiescerent, agerentque ferias, omnia ruerent in pessum, imò & in interitum; proinde necesse est, ut perpetuo usque ad finem sæculi serventur in motu, quibus nonnemo Academicus pro Lemmate inscripsit: *Affiduo in motu.*

Homo Christiane & Mariophile, attende, & vel ex his creaturis ratione carentibus rationem statûs ac finis tui collige; si enim in hoc studio non curris, nec in virtute proficis, nec tempus salutis tuæ bene locas, deficias, ac tandem pereas, necesse est: *Oportet*, ait Veritas, *semper orare*, hoc est: *Oportet semper bene facere*, & *nunquam deficere*, cum hic non sit tempus quietis, sed certaminis & assiduæ exercitationis: *Posui vos*, ait rursus Veritas, *ut eatis*, & *fructum afferatis*, & *fructus vester maneat*: Non posui vos, ut tempus salutis male impendatis, velut infructuosa illa ficulnea, quam post magnam & plurimum annorum patientiam, cum nullum prorsus daret fructum, tandem vineæ Dominus exscindi, & in ignem mitti iussit: *Succide illam, ut quid etiam terram occupat?*

O quàm insigni & assiduâ virtutum exercitatione per omnem vitæ cursum, ac tunc præsertim, cum Filius in cœlum abiit, nobis præluxit beatissima Virgo & Mater amoris ac doloris, quæ in omnibus actibus suis à vitæ aurora singulis momentis in omni sanctitate & iusticia ulterius progressa est usque ad clarissimum æternæ gloriæ diem juxta illud Salomonis: *Iustorum semita quasi lux splendens procedit, & crescit usque ad perfectum diem.* Proinde rectè Rupertus Abbas asserit: *Virginem in sua prima sanctificatione fuisse ut auroram, in Filij conceptione ut lunam, in morte ut solem.* Ex quibus Lector Mariane, facile conjicies, quomodo hæc SS. Virgo singulare nobis omnibus præbuerit specimen temporis optimè locandi, & pro salute nostra fructuosè impendendi, dum enim ferrum calet, tundendum, postea occasio calva, unde Lemma:

Dum calet.

2. Bene dixisti Regum prudentissime: *Sapiens mulier ædificat domum suam.* Talis fuit Ruth Moabitica, quæ ædificavit domum & familiam Booz, de qua ipse Booz: *Scit omnis populus, qui habitat intra portas urbis meæ, mulierem te esse virtutis.* Talis fuit & illa mulier sapiens, quæ Joabo, civitatem Abela obsidenti, pro salute patriæ & civium locuta est, urbemque suâ blandiloquentiâ, ne vastaretur, conservavit.

servavit: Et exclamavit mulier sapiens de civitate: *Audite, audite, dicite* 2. Reg. 20. 16.
te Joab: Appropinqua huc, & loquar tecum, &c. Talis fuit & Rebecca, argumentosa illa & prudens Materfamilias, quæ Jacobo Filio non tam paternam benedictionem procuravit, sed & eum cautè fecit iram fratris sui Esau declinare: *Quæ mittens, & vocans Jacob filium suum, dixit ad eum: Ecce Esau frater tuus minatur, ut occidat te.* Talis quoque extitit Abigail, quæ suâ munificentia ac prudentia iratum Davidem placavit, familiamque suam, ne extingueretur, servavit immunem: *Suscepit ergo David de manu ejus omnia, quæ attulerat ei, dixitque ei: 1. Reg. 25. 35. Vade pacifice in domum tuam, ecce audivi vocem tuam, & honoravi facientiam tuam, &c.*

Miramus figuras & umbras: Sapiens mulier edificans domum suam Prov. 14. 1. comprimis extitit beatissima Virgo & Mater DEI, quæ per Christum Filium suum ædificavit Ecclesiam DEI, & cum is ascendisset in cœlum, tanquam soli cita Materfamilias omnium Christianorum curam peculiariter gessit: *Sicut Mater communis, ait Bruni, familie novæ & sanctæ, Vinc. Bruni ad lucrificandos omnes, se accommodabat omnibus, verbisque & scriptis, operibus & orationibus continuis, immensam charitatem suam ardentem zelum de uniuscujusque salute demonstrabat: Affigebatur cum afflictis, erigebat lapsos, confirmabat stantes, sustentabat debiles, curabat peccatores, animabat pusillanimes, infirmis & pauperibus presidium suum offerebat. Et quia certò sciebat, in charitate consistere plenitudinem Legis, omnisque perfectionis vinculum, non dedignabatur cum humilibus & infirmæ conditionis hominibus conversari, vesci communibus eorum cibis, eandemque vivendi rationem cum eis tenere. Denique consilij & responsis suis Divinæ Sapientiæ plenis, primitive illi Ecclesiæ magno adjumento & ornamento erat Et si Paulus quondam suos neophytos Christianos, quos in Christo genuerat, admirabili diligebat charitate, eosque assiduò in corde suo gerebat: Eò quòd habeam vos in corde; & in alio loco: In cordibus nostris estis ad commoriendum & convivendum; quanto majori amore in omnes spirituales filios suos flagrabat COR MARIE, erat enim omnium Mater: Sicut Christus, ait Dionysius Carthusianus, est DEUS noster, & misericordia nostra, sic Virgo est Mater, & Domina nostra, misericordia janna. Et quemadmodum Mater filios illos teneriori prosequitur amore, ob quorum salutem majores in partu perpessa est dolores: Ita & B. Virgo ac Mater dolorosa, quia in summo dolore nos sub cruce parturit, ideò plus & indicibili amore nos diligit, & jam tunc in vita sua primos illos diligebat Christianos, quorum omnia erant communia, quibus bono* Act. 4. 32.

exemplo, labore & sanctitate vitæ, velut quondam illa columna rubis & ignis Israëlitis per desertum & mare rubrum ad promissionis terram
Exod. 13. 21. proficiscentibus, prælucebat, ut *Dux esset itineris utroque tempore.*

3. Hanc quoque gnavam ac industriam Virginem in spiritu quondam prævidit Regum sapientissimus, unde eam navi mercatoris à longè portans panem suum. Enimverò in domum suam, hoc est, in Ecclesiam beatissima Virgo invexit panem suum, id est, Christum Domi-

Joan. 6. 51. num, qui de seipso ait: *Ego sum panis vivus, qui de cælo descendi, ut illo in SS. Evcharistia quotidie pascamur, nutriamur, & resciamur;* unde quotidie & ipsa post ascensionem Filij hunc Evcharisticum Panem sumpit, & in nascente illa Ecclesia, quia ardentiore erga Filium æstua-

Act. 2. 42. bat charitate, pro viribus allaboravit, ut pariter à cunctis fidelibus frequenter sumeretur, hoc enim indicant Actus: *Erant autem perseverantes in doctrina Apostolorum, & communicatione fractionis panis, &c.* In quem finem & primi fideles, cum inciperent persecutiones in Ecclesia DEI, ut se ad martyrium forti animo tolerandum armarent, Evcharistiam collo appensam & pectori applicitam, domum deferebant, quæ causa illis fuit tantæ fortitudinis, sanctitatis & perfectionis, quorum omnium dux & antesignana exitit Regina Martyrum. O felix & argu-

Arist. lib. 9. mentosa apicula, de qua Aristoteles: *Apis est animal mundissimum, quid castius DEI Matre? Apis in labore est assidua, de B. Virgine dicit*

Prov. 31. 13. Sapiens: *Quæsit lanam & linnam, & operata est consilio manuum suarum.*

Psal. 22. 5. Apis mel parat & conficit, B. Virgo paravit nobis mensam Evcharistica-

Matt. 13. 33. cam, omni melle & saccharo dulciorem, *adversus omnes, qui tribulant nos.* Mulier illa Evangelica *acceptum fermentum abscondit in farinae sa-*

S. Bernh. lib. 5. de Consid. tis tribus. O piensissima Domina! tu per illam præsignata es mulierem, quæ quondam in utero tuo, juxta mentem Melliflui, tria sata,

hoc est; tres Christi Filij tui naturas, videlicet animam, corpus & Divinitatem uni verbi hypostasi admirabili quodam modo junxisti, & uni-

S. Chrysol. ser. 29. visti: *Procurat autem, subintrat hic S. Chrysologus, domi mulier fermentum, & panes preparat, quia virum foris expectat labor, intus mulierem domestica cura constringit.* Vir iste Christus erat, qui foris extra civita-

Psal. 73. 12. tem in medio terræ omnium nostrum salutem in cruce operatus est, mulier autem, hoc est, SS. Deipara post Christi in cælum ascensum domi laboravit, hoc est, in domo DEI recentis Ecclesiæ strenuè propagando fidem, curam habens Apostolorum, Discipulorum, aliorumque, qui recenter Christianæ se adjugebant religioni, quorum omnium lo-

licia

licia Mater exiit; unde iterum de illa Sapiens: *Consideravit agrum, & emit eum: De fructu manuum suarum plantavit vineam* Prov. 31. 16. Supra quod pereleganter Cornelius: *Ipsa, inquit, agrum & vineam primitivæ Ec-* Cornel. hic. *clesiæ suæ sapientiâ, providentiâ, meritis & exemplis plantavit, adeoque fertilem effecit, ut in omni sanctitate effloresceret, ac viros Apostolicos, Martyres & Virgines proferreret, imò ut omnes fideles viverent vitam non tantum Christianam, sed & Religiosam in paupertate, castitate, & obedientia. Et pergit Sapiens: Accinxit fortitudine lumbos suos, & roboravit brachium* Prov. 31. 16. *suum; tunc videlicet, quando in omni passione, ac præferim in cruce pendenti Filio addidit, ubi omnia tormentorum genera, quæ Christus perpeffus est, ipsa compatiendo pertulit; ubi autem induta est virtute ex alto, ac Spiritum Sanctum recepit, in summa fortitudinis plenitudine,* Cornel. hic. *pergit idem Cornelius, omnes Apostolorum dolores, omnes fidelium cruces, totumque Ecclesiæ pondus sustinuit: Fuit ergo ipsa quasi Atlas Ecclesiæ primitivæ, uti & moderne.*

4. Ex quibus hætenus enarratis prudens Lector collige, quantum piensissima Virgo & Mater dolorosa per omnem vitam suam pro salute Ecclesiæ DEI laboraverit, nullamque horam etiam in somno nisi pro DEO & hominum promovenda salute impenderit. Disce hinc operari, disce laborare, disce tempus bene impendere, quia *venit nox,* Joan. 9. 4. *quando nemo potest operari.* De Sponso referunt Cantica, quod vice quadam dignatus sit visitare Sponsam officiosè pulsans ostium: *Aperi mi-* Cant. 5. 2. *hi Soror mea, Sponsa.* Verùm cum hæc pigra Sponsa aliquantisper in aperiendo moraretur, tardius de lecto confurgeret, interim Sponsus aliò declinavit: *Et ecce declinaverat, atque transferat.* Ah quoties & te, anima Christiana, piensissimus Redemptor ac Sponsus tuus sanctis suis inspirationibus hætenus visitavit? Quoties, inquam, ad ostium cordis tui stetit pulsans: *Ecce sto ad ostium, & pulso, si quis audierit vocem meam, & aperuerit mihi januam, intrabo ad illum; & tu surdâ aure pertransis DEUM tuum toties te monentem? toties te vocentem? toties ad cordis tui intima loquentem? interim transeunt dies salutis, & cum illis Gratia Divina, toties à te spreta & abjecta, magnisque passibus etiam oriando ac dormiendo ad longam, longissimam præperas æternitatem? Heu quid erit in morte, cum tempus non erit amplius?* Apoc. 3. 20. *Malè timeo, ah malè timeo, ne tibi id contingat, quod olim Esau venatori accidit. Audi rem tuâ dignam consideratione.*

Cum Isaac senio confectus, mortique nunc proximus supremam filijs suis discuperet impertiri benedictionem, primò Esau filium primo-

genitum ad se vocavit, quem artis venatoriæ apprimè peritum in syl-
Gen. 27. 3. vam ablegavit: *Sume armatua, pharetram & arcum, & egredere fo-
 ras, &c.* Verumenimverò cùm Esau iter nonnihil retardaret, ac serius
 ad patrem rediret, interim prævenit Jacob frater ejus, paternam ei be-
 nedictionem & jus primogenituræ præripiens; Esau verò, quia tem-
 pus salutis suæ accomodum neglexit, licet exinde multis cum lacrymis
Hebr. 12. 17. similem gratiam ac benedictionem à moribundo genitore postulasset,
 nihil tamen impetravit: *Non enim, subintrat hic S. Paulus, invenit po-
 nitentia locum, quamvis cum lacrymis inquisisset eam.*

Ite nunc, ô miseri! & tempus salutis cum Esau venando, jactu-
 lando, ludendo, jocando, epulando, composito, luxuriando con-
Matt. 12. 36. sumite, & scitote: *Quoniam omne verbum otiosum, quod locuti fuerint
 homines, reddent rationem de eo in die judicij.* Dicite, ubi sunt anni isti,
Sap. 3. 9. quibus hætenus vixistis? *Transferunt omnia illa tanquam umbra, & tan-
 quam nuntius præcurrens, & tanquam navis, quæ pertransit fluctuantem
 aquam, cujus cùm præterierit, non est vestigium invenire.* O DEUM im-
 mortalem! sicine volat irrevocabile tempus? Sicine tempora labun-
 tur, tacitisque senescimus annis? O quàm benè S. Gregorius Magnus &
S. Gregor. M. Doctor Ecclesiæ Moralis: *Vita nostra, inquit, naviganti est similis, is
 l. 6. ep. ad* namque, qui navigat, stat, sedet, jacet, vadit, quia impulsu navis duci-
Andream. tur: *Ita ergo & nos sumus, qui sive vigilantes, sive dormientes, sive tace-
 tes, sive loquentes per momenta temporum ad finem quotidie tendimus.*

§. De S. Joanne referunt SS. Paginæ, quòd Angelum viderit pe-
 de dextero in mari & sinistro in terra stantem, qui unâ manu librum
 tenuit, alteram verò sicut jurantes solent, in cælum levavit, DEUM
Apoc. 10. 5. T. O M. in testem suorum invocans verborum: *Et Angelus, quem vidi
 stantem super mare & super terram, levavit manum suam ad cælum & jura-
 vit per viventem in secula sæculorum.* Ad quid juravit ille Angelus, &
 quare indice in cælum intento ipsum DEUM invocavit in testem? Ma-
 gnum hic latitat mysterium. Audi Scripturam: *Juravit, quia tempus
 non erit amplius; tunc videlicet, quando vitæ cursus aliquando erit
 consummatus.* O immensum temporis pretium: *Omne tempus, ait
 S. Bonav.* S. Bonaventura, *tibi impensum requireret DEUS, qualiter sit expensum, &
 ser. 1. Dom. 1.* S. Joannes Chrysostomus: *Omnia potiùs sunt amittenda, quàm tempus:
 Quadr.* *aurum amittis? Poterit recuperari, amissum autem tempus nunquam.* Quin-
S. Jo. Chry- que illas fatuas Virgines consule, quæ ubi tempus acceptabile, tempus
sof. ho. 37. salutis perdiderunt, interim ipsis securè dormitantibus Sponsus venit:
super Jo. *Et clausa est janua.*
Matt. 25. 10.

Eheu!

Eheu! quot etiam sunt, qui turpi otio, vel inani negotio tempus æternæ perdunt salutis, non absimiles pueris, qui dum luteis componendis casulis occupantur, aut in arundine equitant, aut alias tractant nugas, sibi occupatissimi videntur, cum tamen in fine nonnisi inanem stomachum & lassatos referant pedes. Sic pleraque sunt mortalium negotia, curæ, labores ac sudores, quos nili ad DEUM vel ad finem suum referant, tandem in fine dicent: *Lassati sumus in via iniquitatis & perditionis, & ambulavimus vias difficiles, viam autem Domini ignoravimus: Quid nobis profuit superbia? Aut divitiarum jactantia quid contulit nobis? Transferunt omnia illa tanquam umbra.* En quàm preciosa res sit tempus, quod ergo de illo perdis momentum, per omnem æternitatem non amplius recuperabis. O quot comptuli & delicatuli, quot vani & mundani in fine vitæ suæ suspirabant: *O mihi præteritos referat si Jupiter annos!* Audi Poëtam:

*Non est fur major, quàm temporis: omnia reddi
Possunt; hoc solum reddere nemo potest.*

6. De Petro recenset Marcus, quòd in monte Oliverano, quia in profundum delapsus erat somnum, à Christo præ cæteris dormientibus Discipulis fuerit increpatus: *Simon dormis? non potuisti unâ horâ vigilare? Domine! & nunquid alij dormitabant Discipuli? Quare ergo solus Petrus inculpatus est? Si dicere fas sit, puto hanc increpationem præ reliquis alijs fuisse commeritum Joannem, utpote qui paulò ante in cœna ultima super pectus Dominicum recumbens dulcem capiebat somnum? Cur ergo ille seniculus perstringitur solus, cui magis aliquid quietis propter senium erat indulgendum? An fortasse, quia superior & princeps erat cæterorum, quibus bono oportuisset præire exemplo? Ita quidem existimat S. Petrus Chryfologus; verùm alia hic latet causa ac mysterium. Lucam consulamus, qui capitulo quinto, versu quinto asserit, quòd Petrus aliquando noctem integram piscando impenderit, & nec ullum reti concluderet pisciculum: *Præceptor, per totam noctem laborantes nihil cepimus.* Ecce Petrus per totam noctem poruit insudare temporalibus, pro vili pretio in mari periculo vigilias ducere insomnes, ubi tempus non nimis longum aut molestum ipsi videbatur; & tamen per cunctos hos labores & sudores nihil cepit, nec carpionem, nec lupum, nec trutam, nec nasum, nec anguilam, nec apuam, nec sardam, nec asellum marinum, &c. Jam cum agitur de æternâ salute, de oratione & meditatione, de passione & generis*

- neris humani redemptione, una hora ipsi gravis videtur? O Petre! an ignoras, quòd nulla poena sit amarior, quàm amissi temporis recordatio?
- Matt. 25. 13.* O quoties eadem Veritas Christus nos adhortatur: *Vigilate, quia nescitis neque diem neque horam.* Quoties nos monet beatissima Virgo: *Prov. 3. 34.* *Beatus homo, qui audit me, & qui vigilat ad fores meas quotidie, & observat ad postes ostij mei.* Quoties Angelus, cui salutis nostrae cura à DEO demandata est, nos excitat: *Gal. 6. 10.* *Dum tempus habemus, operemur bonum.* Quoties è pulpito à Verbi DEI præconibus aut conscientiae nostrae arbitris audimus: *Isa. 55. 6.* *Querite Dominum, dum inveniri potest.* Quoties & ipsa conscientia nostra, quæ est fidelis monitrix, & agendorum aut omittendorum ratio, nobis in via salutis dormitantibus inculcat, ac improperat: *Ecclesi. 5. 8.* *Ne tardas converti ad Dominum, &c.* Et nos miseri ad hæc omnia surdi stamus, ac toto proflamus pectore somnum?
- Prov. 6. 6.* 7. De formica refert Salomon, quòd in tempore & in æstate pareret cibum sibi, & congreget in Messe, quod in hyeme comedit: *imitare*, inquit S. Cyrillus, *formicam in estate sibi thesaurizantem cibos & thesauriza tibi ipsi fructus bonorum operum in futura secula.* Nunc, nunc messis est & tempus colligendi, dum adhuc juvenis, sanus, vegetus & incolumis es; noli differre in hyemem, *ut non sint fuga tua in hyeme*, hoc est, tempore mortis, ubi junctæ corporis vires, sanitas, opes, cupiditates, concupiscentiæ, commoditates, voluptates, amici & ipsa vita te deferent, & tu solus ibis sine comite ad DEI tribunal, supremam illam auditorus sententiam, à qua ad aliam non amplius poteris appellare. O quàm horrendum erit incidere in manus DEI viventis!
- Luc. 7. 37.* Magdalenam imitare opportunè, & importunè in domum Simonis leprosi ad convivium irruentem: *ut cognovit*, ait Lucas, *quòd JESUS accubisset in domo Pharisei, attulit alabastrum unguenti, & stans retro secus pedes ejus lacrymis cepit rigare pedes ejus.* Quæ, obsecro, hæc inurbantitas in illustri damicella? Ad quid in conclavi irrupit non vocata? Quid planctus & gemitus ad convivium? Noli ô mulier, noli molesta esse tunc convivantibus, sed aliam, magisque accommodam felice occasionem cum JESU animæ tuæ medico loquendi. Magdalenam excusat S. Augustinus: *Valde*, inquit, *prudenter egit, quia tempus salutis suæ bene impendit, quæ licet inopportuna convivio, opportuna tamen beneficio venit, noverat enim, quanto morbo laboraret, proinde nec momentum cunctari voluit, sed ut cognovit, quòd JESUS accubisset, se itineri accinxit, ut veniam delictorum & gratiam impetraret Divinam. Hoc illustre exemplum & tu imitare, anima Christiana, & noli in negotio sa-*

juris tuæ vel ad momentum cunctari, vigilantibus enim jura, & mora sua cuiuslibet nociva est: *Iustum est igitur*, dicebat quondam Jacob ad Labanum, postquam jam viginti annis ei inservierat, *ut aliquando provideam domui meæ.* Supra quod pereleganter S. Chrysostomus: *Vivamus, Deo paululum, qui sæculo viximus totum: Demus animæ paucos dies; tempus est, ut domni nostræ provideamus: Quoniam advesperascit, & inclinata est dies.*

Pro dictorum coronide nobis inserviant duo illi cæci, qui extra urbem Jericho sedentes, cum audissent, quod JESUS per viam illam transiret, vocem suam elevârunt: *Et clamaverunt dicentes: Domine miserere nostri.* Non poterat turba, quia ab audicione Verbi Divini impediebatur, ulterius audire hanc inconditam cæcorum vociferationem, ideoque, *increpabat eos: ut tacerent.* Quid ad hoc duo isti cæci? *At illi magis clamabant.* O mendici importuni! ô cæci molesti! ad quid hic clamor insanus? *An qui plantavit aurem, non audiet?* Responder S. Augustinus: Bene & rectè prædictos cæcos clamasse, quia Christum timebant & transerunt; & Lucas Burgensis, *Clamaverunt, ne fortè elaberetur JESUS, & ipsi interim illius ope destituerentur,* hinc non curabant hominum dicta & improbia: *Et increpabant eos.* Sic & tu age, anima Christiana, nunc cum JESUS apud te transit; nunc cum gratiam suam offert; nunc cum vocat te sanctis suis inspirationibus; nunc cum ad ostium cordis tui pulsat: *Aperi mibi Soror mea, Sponsa; nunc cum & sanctissimam ejus Matrem propitiam habes, de qua S. Anselmus: O MARIA! peccatores non abhorres, sine quibus nunquam fores tanto digna Filio: Nunc, inquam, dum tempus est, in rem & salutem tuam vigila.* Ah anima misera, noli me ad momentum quidem tardare, noli obdurare cor tuum. Irnitare pro sine apiculam, quæ, ubi ventum validum providet, sibi de pallo prospicit, quem gestans gravior contra ventos efficitur, & sic securam ad alveare suum remeat, unde lemma: *Dat vires pondus.* Hoc fac & tu, anime mi, imminet & tibi ventus in agonia validus, migrandum erit, ah quo? Ne ergo à turbine isto dispergaris in tartarum, provide tibi de lapillo sine manibus de monte abscisso, qui est Christus DEUS noster & SS. Mater

ejus.

Mater Dolorosa.

Nnn

CON.